

Link here: http://leif.lege.net/leif_erlingssons_personliga_sdh_historia.html
 Printout version: http://leif.lege.net/leif_erlingssons_personliga_sdh_historia.pdf

Se även "[Varför jag gick ur mormonkyrkan](#)", Leif Erlingsson, 2008-12-10, redigerad 2008-12-20.

Posted here 2008-12-20.

Leif Erlingssons personliga SDH historia

av Leif Erlingsson

2004-07-19, översatt och kommenterad 2008-12-20

Jag har nu, 2008-12-20, i ungefär fyra år grunnat av och till på varför en person som jag, som alltid har haft en mycket stark rättskänsla och intolerans för all form av orättvisa, hur jag kunde luras in i en religion som jag senare insett enbart i retoriken men inte i praktiken försvarar sådana värden. Kanske för att man känner andra som sig själv. Jag måste sluta mig till att jag trots min starka rättskänsla och mycket starka motvilja mot all orättvisa, och trots att jag kanske smickrade mig själv med en annan version, att jag helt enkelt har varit oerfaren med mer avancerat bedrägeri. Någon skrev att andligt sinnade människor ofta är de lättaste att manipulera p.g.a. deras inneboende känsla av tillit. Det stämmer nog. Tillitskrisen - missriktad tillit!

Jag ser när jag nu fyra år senare översätter denna text hur man därur kan utläsa det inre 'skifte' när jag under pågående själv-avprogrammering plötsligt åter sätter mitt eget samvete och mitt eget förstånd främst, något mormonismen hade lärt mig av med. Och hur detta öppnar tillfrisknandets slussportar. Låt mig understryka att jag vet att jag är 'stupid', och att jag inte döljer det. Mycket medvetet. De som försöker dölja sin egen stupiditet lurar möjligen sig själva. ;) Som en vän sa, "Människan är en talande apa, men hon måste lära sig tala sanning! It ain't easy!" (Det sista är engelska för "Det är inte lätt!".)

Det som följer är en översättning av större delen av det brev jag sände till pjäsförfattaren,

lingvisten (tyska, ryska, serbo-kroatiska, polska, hindi), essäisten etc Prof. Thomas F. Rogers den 19 juli 2004, MINUS några personliga rader i början, och minus ytterligare ett par stycken som jag kände inte tillför så mycket - ett urval jag gjorde redan 2004-07-25 då den engelska versionen av nedanstående text spreds till andra avhoppade mormoner. Av i sig ganska synkronistiska omständigheter hade jag träffat den pensionerade BYU professorn Thomas F. Rogers strax efter att jag och min familj utträtt från mormonkyrkan, och vi inledde en dialog. Jag för att jag ville förstå hur en stor humanist som han kunde välja att stanna kvar i mormonismen, och han för att han ville förstå hur en person som jag kunde välja att lämna den. Säkert har han andra i sin närhet som han genom mig hoppades bättre förstå. Vi kämpar alla för att förstå tillvaron. En kul detalj är att Tom Rogers, som han brukar kallas, en gång satte upp en pjäs "Huebener" om en ung mormon i nazityskland som motstod den nazistiska propagandan, och fick betala det högsta priset härför både från mormonkyrkan och från samhället. Prof. Thomas F. Rogers blev p.g.a. denna pjäs år 2001 livstids hedersmedlem i Association for Mormon Letters (AML).

BUY = Brigham Young University, mormonernas eget universitet, som ligger i Utah.

SDH = Sista Dagars Heliga, egentligen Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga; Mormonerna.

Om inte annat anges med t.ex. "eng.", "am.", övers. anm., eller liknande i början av parenteser, så är även innehållet i parenteserna, såväl [] som (), översatta från original. Undantaget till denna regel är teckenkombinationen <[som ska tolkas "Förf. anm. i samband med övers.: " med själva anmärkningen, fram till]>. Då texten ursprungligen är skriven till en medlem av mormonkyrkan, så avser alla referenser till 'kyrkan' alltid mormonkyrkan, som i kyrkrelaterat material som då avser mormonkyrkrelaterat material, etc.

Här börjar översättningen av den version i vilket detta brev spreds till andra avhoppade mormoner 2004-07-25, där alltså några personliga rader i början hade tagits bort samt ytterligare ett par stycken som jag kände inte tillför så mycket men där det annars är hela originalbrevet från 2004-07-19, inklusive språkliga ofullkomligheter, som troget översatts de också:

Leif Erlingssons personliga SDH historia. (Denna historik började i form av ett privat brev till den pensionerade BYU professorn Thomas F. Rogers, den 19 juli 2004.)

Jag kommer att dela med mig av en del anteckningar om vem jag var och vem jag är. Jag var född av goda föräldrar, och har därför fått en del undervisning i all min faders lärdom. :) [övers. anm.: I originalet var detta ett ordagrant citat ur en del av den första versen ur mormonernas egen heliga bok, Mormons bok, men min översättning här är något mer korrekt än den svenska version som användes då jag var medlem.] Mina föräldrar var stadigt rotade i centrum av Svensk politik. Båda tillhörde det svenska Center-partiet, som har sitt ursprung hos Svenska bönder. När jag växte upp så hade Sverige inga formella diplomatiska relationer med Förenta Staterna. Relationerna var så iskalla som tänkas kan. Sverige stödde nationer såsom Nicaragua, där Förenta Staterna bedrev statsterrorism. (Se utslaget från den internationella domstolen, "the International Court of Justice", i mål nr 70 den 28 juni 1986 - Nicaragua -v- United States of America [http://uscrisis.lege.net/images/pdf/icj_19860627.pdf] [PDF format 137 sidor].) Och amerikaner som inte ville slåss i Vietnam fann en fristad i Sverige. Den så kallade "Inglehart [World] Values Map" på http://www.worldvaluessurvey.org/library/set_illustrations.html ger en god indikation på precis hur långt ifrån varandra normalitet i Sverige befinner sig från normalitet i Förenta Staterna. Jag hade rest en del i Förenta Staterna åren 1979 och 1980, och därvid noterat att amerikaner ibland var "konstiga" och höll sig med "konstiga" idéer om verkligheten, men hade skakat av mig det hela såsom bara "underligt", och inte tänkt så mycket mer på saken.

Jag var 29 år gammal då jag mötte missionärerna från Kyrkan. Detta var i mitten av juli 1988. Jag var ungkarl, jag var sen i min känslomässiga mognad, och jag var en "nörd" [eng. "geek"]. Min lägenhet var fylld med elektronik och datorer. Jag deltog på en elektronisk anslagstavla (BBS) och till och med på Internet, som då endast hade funnits i Sverige ett år eller så. Jag umgicks mest med andra "nördar" [eng. "geeks"]. :) Jag tänkte en hel del, och deltog i on-line diskussioner med andra nördar [eng. "geeks"] om filosofi och religion.

Jag var 29 år gammal, en "nörd" och känslomässigt omogen. Jag var, som missionärerna säger, "förberedd". Och jag svalde budskapet om kärlek. Kanske kommer jag aldrig helt att förstå hur jag missleddes - kanske genom att missionärerna var uppriktiga och välmenande och kärleksfulla (och själva missledda) - men jag leddes att tro att Kyrkan genom missionärerna berättade sanningen för mig om sitt ursprung. Jag trodde verkligen att jag hade tagit miste när jag brukade tänka att det inte fanns någon särskild sann kyrka, och att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga var denna sanna kyrka. Givet den information jag mottog, och givet de starka andliga [eng. "spiritual" - exakt svensk översättning saknas då "spiritual" inte behöver ha med religion att göra] känslor som orsakades av att vi talade vördnadsfullt om det gudomliga, vilka jag hjälptes att tolka som att Den Helige Anden skulle tala om för mig att organisationen kallad Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga var "den sanna kyrkan", så antog jag 1) att SDH kyrkan var god, och 2) att den därför måste "vara sann". Jag drogs in. Jag var "en gyllene undersökare". Och jag kastade mig själv in i arbetet att arbeta "för Herrens rike". Jag började göra medlemsmissionärsarbete utan att någon hade bett mig om det, och gavs snart nog en sådan kallelse. Jag var helt och fullt hängiven. "Jag hade funnit sanningen", och jag ville ge samma underbara budskap även till resten av världen, så vi alla kunde "räddas". Den dagen jag döptes på så hade President John R. Lasater, President Carlos E. Asay och Äldste Arne Hedberg hållit en heldags workshop om missionärsarbete som kyrkans medlemmar förväntades delta i. Detta var en onsdag. Jag tog ledigt hela dagen, och deltog. Och jag hade inte ens döpts ännu.

Jag imponerades. Jag döptes och jag var redan grundligt indoktrinerad in i något som med den ansedda psykologen R D Laings teori om 'sociala fantasisystem' kunde beskrivas just som ett sådant system: [min översättning] ``Hursomhelst, i 'Själva och andra' beskrev Laing normalitet som ett tillstånd av omedveten inneslutning i vad han benämnde 'sociala fantasisystem' - djupt delade antaganden om verkligheten som definierar en given grupps perspektiv, men som inte nödvändigtvis delas av utomstående, och som inte behöver överensstämja med fakta.'' [original: ``In Self and Others, however, Laing described normality as a state of unwitting immersion in what he termed 'social phantasy systems' - deeply shared assumptions about reality that define the perspective of a particular group, but are not necessarily shared by outsiders, and may not tally with the facts.''] [*Online introduction to R D Laing's Self and Others (1961)*, <http://laingsociety.org/biblio/sando.htm>]

Jag kastade mig själv in i arbetet. Jag skrev omedelbart in mig i Institutet, som började med första mosebok i gamla testamentet. Jag skaffade allt kyrkrelaterat material som jag kunde få tag på. Gamla böcker som rensades ut från församlingsbiblioteket o.s.v.. Jag ville lära allt. Jag deltog i diskussioner mellan 'motståndare' [eng. "Anti's"] och mormonapologeter på Usenet News diskussionsforum på Internet. Kom ihåg, "Jag hade funnit sanningen", och jag ville ge samma underbara budskap också till resten av världen, så vi alla kunde bli "räddade". Jag var helt övertygad att om bara man kunde få människor att "se sanningen", så skulle "otrons fjäll" falla från deras ögon, och de skulle bli "räddade". Jag var "omedelbart indoktrinerad". Delvis på grund av att min missionär själv hade varit en Anti-mormon från någon annan kyrka som protesterade utanför något nybyggt mormon-tempel när detta var öppet för allmänheten, mindre än två år före hennes egen mission. Hon - hon var en systermissionär - förberedde mig att möta "antimormonerna", varför jag aldrig föreställde mig att de skulle kunna ha något giltigt att komma med. Jag trodde allt som sades eller skrevs av mormonapologeter och jag trodde att 'motståndarna' var inspirerade av djävulen för att ta ifrån evangeliet från mig och andra. Det är mycket svårt för mig i dag att förstå hur en känslig och anständig människa som jag var, så lätt kunde göras om till en okritisk fundamentalist. När jag ser tillbaka på det så är det ingenting jag är stolt över.

Men kunskapens förbjudna frukt fanns redan "i Edens lustgård", så att säga. Jag uppfostrades i ett "gammalt europeiskt" värdesystem [am. begrepp "Old Europe" value system], som säger saker som att det är fel att anfalla en annan nation om din egen nation inte befinner sig under attack därifrån, etc. Och innan jag var 15 gammal så hade jag fattat ett personligt beslut att om någonsin ett propagandasystem liknande det som gav världen koncentrationslägren, där miljoner judar utplånades [brasklapp 2008-12-20: enligt vad jag och vi alla har lärt (p.g.a. alla lögnen om andra världskriget så kan jag inte längre ta ens denna information för given)] på nytt uppstod, så skulle jag vara uppmärksam och göra allt i min personliga makt för att inte förledas, och för att varna andra. Jag var djupt känslomässigt berörd av vad jag lärde mig i skolan från goda lärare om hur goda och anständiga människor i Tyskland bara följde order och bara tillät ondska att ske genom att göra just exakt ingenting för att stoppa det. Inte jag, tänkte och beslutade jag. Jag har alltid haft en mycket stark rättskänsla, en intolerans för orättvisa. Jag står inte ut när människor behandlas orättvist. Jag antar att jag innerst inne är en aktivist. :) Jag har senare fått veta att min egen farfar förstod vad som skulle hända i Tyskland på 1930-talet, och försökte varna andra. Han misslyckades förmå människor att inse faran. I dag förstår jag varför.

Fast jag hoppar över viktig information. I Institutet träffade jag min hustru. Vi gifte oss i templet när jag hade varit medlem ett år. Jag har innehaft många kallelser i kyrkan, inklusive som högråd under Sven Karlsson. Jag har tjänat under Håkan Palm när han var stavsmissionspresident och jag hans assistent. Håkan Palm (du frågade om jag kände honom) har också särskilt intresserat sig för vår familj när vi genomgick en del svåra prövningar; min hustru hade under ett antal år allvarliga känslomässiga svårigheter, som nu sedan några år är lösta. Håkan var då en rådgivare till stavsmissionspresidenten. Han har visat känslighet och kärlek. Vi uppskattar honom mycket för vad han har gjort för oss. Faktiskt, bara timmar efter att vi lämnat in vårt utträdesbesked från SDH kyrkan [övers. anm. eng. "LDS Church" för The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, på svenska Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga], så ringde han upp mig på telefonen och frågade varför i hela friden jag hade gjort det? Någon måste ha kontaktat honom om vårt utträdesbesked. Jag har gjort mitt bästa för att förklara våra skäl till Håkan, jag känner att jag är skyldig honom den respekten. Vi har utbytt några få email och han har läst våra skäl. Jag har också utmanat honom att det finns mycket att göra också utanför kyrkan, att det finns människor som befinner sig i känslomässiga svårigheter i deras frigörelseprocess från kyrkan, och att Håkan kunde göra mycket gott för dem också. Han tjänar för närvarande som biskop [övers. anm.: alltså som församlingsföreståndare] och han innehar ett rekord för aktivering [övers. anm.: av mindre aktiva medlemmar]. Det finns praktiskt taget inga mindre aktiva medlemmar i hans församling. Håkan är en god man, och han gör mycket gott varhelst han tjänar sin medmänniska. Antagligen kan han just nu göra mer gott inuti kyrkan än han skulle kunna utanför den.

Min hustru och jag har tre barn. Jared, 12 år, Josefine, 10 år och lille Paulus, 1 år. Vi mottog andlig inspiration att Paulus skulle få namnet Paulus - det var också så som vi fick veta att han skulle bli en pojke. Min hustru är mycket andligt känslig och mottog detta i templet, när hon sökte inspiration angående vilket namn barnet skulle ges. (Vilket förresten inte bevisar att templet är "sant".) Och jag mottog andlig bekräftelse, också i templet.

(Eftersom det var där jag sökte den.) Namnet som kom till min hustru, som hon inte förut övervägt, var "Paulus". Detta är svenska för "Paul". Jämför Paul [övers. anm.: låter här den engelska stavningen vara kvar] i nya testamentet. Nu efter att vi lämnat SDH kyrkan finner jag en speciell symbolik i namnet Paulus/Paul. Paul var någon som bröt med den religion han föddes till. Och så gjorde (vi för) Paulus. Han var, liksom alla våra barn, "född i förbundet". Och nu är ingen av oss ens medlemmar av den där organisationen. För att visa den hängivenhet vi kände så sent som bara förra året [övers. anm.: 2003] för mormonkyrkan, så kanske det intresserar dig att vi frågade efter andligt godkännande från Gud om vi kunde tillåtas ge Paulus de följande extra namnen, och vi förbjöds inte av [övers. anm.: Den Helige] Anden: Paulus Christian Mahonri Moriancumer Erlingsson. Mahonri Moriancumer eftersom han är Jareds broder, och Joseph Smith [övers. anm.: Mormonismens grundare] sa en gång att "Jareds broder" hette "Mahonri Moriancumer". Vi trodde det alltihop, och bokstavligen, när Paulus föddes bara för ett år sedan [övers. anm.: 2003].

Så, vad hände?

För det första, vad trodde jag om SDH kyrkan och politik? Jag trodde att SDH kyrkan håller sig utanför politik förutom om det handlar om något som är helt grundläggande för rättfärdighetens syften, eller något i den stilen.

Som mycket ny medlem studerade jag böcker som Profeten Joseph Smiths lärdomar [eng. Teachings of the Prophet Joseph Smith] (*Joseph Fielding Smith, 1938, Svensk översättning 1958*), En varnande röst [eng. A Voice of Warning] (*Parley P. Pratt, 1837, Svensk översättning 1958*), Lectures on Faith (*Joseph Smith Jr., ungefär 1830, ett senare omtryck skänkt till mig av min missionär*), Ett stort och förunderligt verk [eng. A Marvelous Work And a Wonder] (*LeGrand Richards, 1976, Svensk översättning 1980*), Frälsningens lära [eng. Doctrines of Salvation] (*Joseph Fielding Smith Jr., 1954-1955, Svensk översättning 1977-1981*), Mormon Doctrine (*Bruce R. McConke, 1966 ed.*) - samtliga vilka (och fler därtill) jag hade tillgång till inom mitt första år som medlem - och senare även många av verken i 1995 års upplaga av LDS COLLECTORS LIBRARY på CD-ROM, inklusive verk som *The Gospel Kingdom (Selections from the Writings and Discourses of John Taylor, Third President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, © Copyright 1987 by Bookcraft)* med kapitel såsom [övers. anm.: och här översätter jag fritt] "Mormonism och det amerikanska systemet"; Den mormonska positionen i förhållande till den amerikanska nationen (En doktrin av inneboende rättigheter) [eng. "Mormonism And The American System"; The mormon position with regard to the American nation (A Doctrine of Inherent Rights)].

Dessa studier ledde mig till att tro att SDH kyrkan och jag själv hade i stort sett samma idé om rätt och fel i politiken. Lite förstod jag att studium av skrifterier från mitten av 1800-talet knappast förberedde mig för den super-amerikanska patriotismen från senare år bland SHD-medlemskapet och viktiga delar av dess ledarskap. (Som ett extremt exempel, tänk vit makts sympatisören Ezra Taft Benson, etc. (*Min källa är såväl hans egna skrifterier och även hans son-son Steve Benson, som rapporterar att Ezra Taft skrev för vit makts-publikationer.* [eng. "white supremacist publications"]))) <[Ezra Taft Benson var mormonkyrkans högste ledare och "profet" när jag blev medlem 1988. Den högste ledaren 2004 var Gordon Bitner Hinckley.]>

Sedan kom och gick 9-11. Hela världen, inklusive jag själv, stödde Förenta Staterna och er politiske president, George Walker Bush. Talibanerna i Afghanistan var ansvariga, sade man oss. Världen stödde er president. Men sedan kom det tal om Irak. Jag förstod inte hur det passade in. I september 2002 visade mig min bror lite Fox News inspelning. Jag blev förskräckt. Detta var ren och skär krigspropaganda. Hatpropaganda. I vilket annat land som helst än Förenta Staterna, så innebar redan denna propaganda i sig ett krigsbrott. Men ert land undertecknade aldrig det fördraget, så inte i USA. Jag började titta på Fox News - jag har det på min sattelitmeny. Jag kunde själv se att detta var exakt samma skrot och korn som det propagandaminister Herr Joseph Goebbels använde i vad han då utropade som det "nya Europa", för 70 år sedan. Eller som de principer som tas upp i kapitel XI av *Mein Kampf* av Adolf Hitler, Vol. 2. (*Kapitlet heter Propaganda och organisation.* [eng. "Propaganda and Organization"].) Jag förstod att jag måste studera detta ämne utförligt för att kunna uppfylla mitt barndomsbeslut. (` innan jag var 15 gammal så hade jag fattat ett personligt beslut att om någonsin ett propagandasystem liknande det som gav världen koncentrationslägren,

där miljoner judar utplånades [brasklapp 2008-12-20: enligt vad jag och vi alla har lärt (p.g.a. alla lögnar om andra världskriget så kan jag inte längre ta ens denna information för given)] på nytt uppstod, så skulle jag vara uppmärksam och göra allt i min personliga makt för att inte förledas, och för att varna andra.") Jag tittade också på CNN via satellit och läste några amerikanska tidningar via nätet.

I enlighet med mitt tidigare och fortfarande rättfärdiga beslut, började jag studera och lära. Jag fann att liberala källor i Förenta Staterna var de enda källor som ens erkände att det var något mycket fel i Amerika. Och att den religiösa högern allihopade hade sina huvuden i sanden. Men jag "visste" att SDH "profeten" var inspirerad och visste vad som pågick, och att SDH folket inte skulle bli lurade som alla de andra, som inte hade "det sanna evangeliet". Jag studerade vad Joseph Smith Jr. och John Taylor sa om regeringar och krig i Profeten Joseph Smiths lärdomar och i The Gospel Kingdom. Och allra viktigast, vad som sägs i Mormons bok. Det fanns ingen tvekan, tänkte jag, SDH teologin är mycket tydlig. Orättfärdiga krig fördöms. Och borttagandet av medborgerliga friheter är inte heller OK. <[Jag skäms mycket för det i dag, men vid den här tiden var 'Gud' för mig en större auktoritet angående rätt eller fel än ens mitt eget samvete. Till mitt moraliska försvar kan dock anföras att jag arbetade ytterst hårt för att hitta rationaliseringar till synes 'från Gud' för det mitt samvete bjöd.]> När jag hade ägnat mer än en månads studier åt att bli helt säker i mitt sinne på att det föreslagna Irak-kriget verkligen var orättfärdigt, så började jag varna andra Heliga [övers. anm.: från "Sista Dagars Heliga"] på två svenska SDH mailinglistor. En driven av John Wennerlund, och en driven av mig själv. Jag fortsatte också att studera saken mycket noggrant under hela år 2003. Jag tror att den första varningen jag fick kom den 12 oktober 2002. Jag hade citerat Brigham Young angående att stå upp emot orättvisa och olagliga påbud, om så är från Förenta Staterna [*Journal of Discourses, Vol.5, p.332, Brigham Young, October 7, 1857*] och orden från en högre regeringstjänsteman för Förenta Staterna till Amnesty International delegater efter 11 september 2001 händelserna, [min översättning] "Er roll kollapsade med kollapsen av tvillingtornen i New York" [eng. "Your role collapsed with the collapse of the Twin Towers in New York"]. Det vill säga, mänskliga rättigheter har - känner de nuvarande styrande (vilka de nu är) - blivit irrelevanta. [*Amnesty International Report 2002, Foreword by Irene Khan, Secretary General*] och jag citerade Joseph Fielding Smith, Gospel Doctrine, sidan 119 och till och med den universella deklaration om de mänskliga rättigheterna för att visa sanningen i uttalandet att [min översättning] ``det är omöjligt för oss att böja oss inför deras orättvisa och olagliga påbud utan att bli lika korrupta som dem" [eng. ``it is impossible for us to bow to their unjust and illegal mandates without becoming as corrupt as they are"] [*Journal of Discourses, Vol.5, p.332, Brigham Young, October 7, 1857.*]

Jag behöver antagligen inte tala om resultatet för dig.

Jag var inte bildad. Inte sofistikerad. Jag var helt omedveten om det faktum att inte bara hade SDH teologi ändrats i många fler avseenden än vad gäller månggifte, och att de många uttalandena från tidiga ledare som Joseph Smith Jr., Brigham Young och John Taylor hade väldigt liten betydelse för nutida Heliga, men att även politisk korrekthet i SDH kyrkan hade skiftat från 1800-talets och en stor del av 1900-talets liberalism, till konservatism från den senare delen av 1900-talet till nutid. Jag studerar för närvarande Bryan Waterman & Brian Kagels bok [min översättning] "Herrens universitet: Frihet och auktoritet vid BYU" [eng. "The Lord's University: Freedom and Authority at BYU"] [1998, Signature Books, <http://signaturebooks.com/lords.htm>]. Den ger mig nyckeln till att förstå hur jag trampade i ett getingbo genom att säga till andra Heliga att äldsterna i SDH kyrkan borde rädda konstitutionen [Förenta Staternas] i enlighet med ett citat jag hittade från 1800-talet när jag studerade ämnet politik i Frälsningens lära [eng. Doctrines of Salvation], Vol.3, sidan 326, [min översättning] "KONSTITUTIONEN KOMMER ATT HÄNGA PÅ EN TRÅD" [eng. "CONSTITUTION TO HANG BY A THREAD"]. ([min översättning] ``Sagt av Orson Hyde: "Jag tror att [profeten] sa något i stil med detta - att tiden skulle komma då konstitutionen och landet skulle riskera att störtas, och han sa: `Om konstitutionen alls räddas, så kommer det att ske genom äldsterna i denna kyrka.'" [eng. ``Said Orson Hyde: "I believe [the Prophet] said something like this - that the time would come when the Constitution and the country would be in danger of an overthrow; and said he: `If the Constitution be saved at all, it will be by the elders of this Church.'"])

För mig, när jag hittade citatet, kunde inget vara mer uppenbart. Det fanns mycket starka liberala aspekter i tidig mormonsk ideologi. Som jag tidigt hade tagit till mig. I en tidig SDH historiebok godkänd, kopieringsskyddad och publicerad år 1930 av det första presidentskapet [övers. anm.: av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, mormonerna] så sägs det till och med att de förenade ordnarna av Utah har en [min översättning] "kommunistisk

karaktär" [eng.: "the United Orders of Utah has a "communistic character""]. [*B. H. Roberts, A Comprehensive History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 6 vols. (Salt Lake City: "Published by the Church," 1930), 5:487, 6:519.*]

Jag saknade insikt både angående SDH- och amerikansk 1900-talshistoria. Jag visste egentligen ingenting om var amerikanska heliga stod politiskt. Jag hade förvisso hört att många var republikaner, men sanning och rättvisa skulle alltid få företräde, eller så trodde jag att det låg till. Onsdagen den 14 juli 2004 läste jag på sidan 128 i [min översättning] "Herrens universitet" [eng.: "The Lord's University"] hur BYU:s president efter att ha misslyckats att bli vald till republikansk senator våren 1965 arbetade mycket hårt för att göra BYU till en plattform med vilken man kunde bekämpa socialism och kommunism i skepnad av det demokratiska partiet. Han använde därvid precis detta citat, att kyrkans äldster skulle rädda Förenta Staternas konstitution. Men han kämpade FÖR, inte emot, just de konservativa krafter som nu hotar att förstöra just densamma konstitution. <[Jag har senare insett att de nykonservativa av i dag inte representerar det republikanska partiets grundvärderingar. Att de kan ses som femtekolonnare som har använt partiet för att komma till makten. Det är för övrigt inte bättre i dagens demokratiska parti. Eller för den delen i tongivande partier i väldigt många länder, inklusive i Sverige.]>

Jag förstår nu precis hur ultra-konservativt BYU är och hur lite respekt där finns för "yttrandefrihet". Det blir mer och mer förståeligt hur en i Sverige helt naturlig politisk värdering av Sista Dagars Heliga i Förenta Staterna kan uppfattas som kommet från Djävulen själv. Som jag redan sa nära början av detta mycket långa brev så ger den så kallade "Inglehart [World] Values Map" på http://www.worldvaluessurvey.org/library/set_illustrations.html en god indikation på precis hur långt ifrån varandra normalitet i Sverige befinner sig från normalitet i Förenta Staterna.

Uppenbarligen så var jag naiv i att ovetandes trampa rakt in i detta getingbo. Men när man tänker på att de flesta mormoner fram till slutet av 60-talet och även en bit in på 70-talet var progressiva liberala demokrater så kanske man från mitt provinsiella utkikstorn utan omedelbar tillgång till modern opartisk historieskrivning kan ursäktas för att ha missat den starka högervind som har blåst i kyrkan sedan dess (ursprungligen över fri abort och andra moralfrågor som sågs som liberala).

Ett mycket gott exempel - om än ett mycket ledsamt - på hur jag inte hade någon som helst aning om hur det jag försökte kommunicera skulle komma att tas emot är reaktionen hos min missionär. Våra familjer hade hållit kontakten genom åren. Min hustru och jag besökte min missionär i Provo där hon studerade vid BYU ett år efter att min hustru och jag hade gift oss. Vi korresponderade ibland. Och vi umgicks under en vecka sommaren 2001, här i Sverige. Och vi umgicks den följande julen tillsammans i Butzbach utanför Frankfurt i Tyskland, där de var stationerade. Händelsevis under tung U.S. Marine bevakning, eftersom detta var bara månader efter den 11 september 2001. Det är rättvist att säga att vi var de bästa av vänner. Var.

Jag uppsköt att varna min missionär till slutet av februari 2003, då jag kände att jag inte kunde vänta längre. Kriget kunde starta närsomhelst, och jag kände det som min skyldighet att låta henne få veta att propagandan som hon var omgiven av inte var hela berättelsen, och att det finns regler och lagar som går före Förenta Staternas lag, och att det inte är olagligt ens enligt Förenta Staternas lag att vägra olagliga order. Jag ville att hon skulle veta att kriget självt skulle komma att vara olagligt, till och med under Förenta Staternas lag. Jag hoppades att hon skulle skicka vidare budskapet till andra Heliga, varna andra. Och skriva till sin kongressledamot, etc. Jag var verkligen naiv! I dag vet jag att Förenta Staternas konstitution och Förenta Staternas lag rutinmässigt ignoreras närhelst Förenta Staterna beslutar sig för att dra i krig. Varför skulle den här gången vara annorlunda, och varför skulle någon reagera annorlunda den här gången?

Nästan ett år senare låter hon mig få en glimt av vad hon tänkte när hon först mottog min ursprungliga varning, och mina miserabelt misslyckade försök att reda ut de efterföljande missförstånden: [min översättning] ``Dina brev har varit fyllda med ond avsikt och jag har känt det till det innersta av min själ från första början." [eng.: ``Your letters have been filled with ill intent and I have felt it to the core of my soul from the first."] (Tue, 2 Dec 2003 07:56:15) Hon

kontaktade därefter sina vänner (= "känslomässiga stöd-nätverk"), och de försäkrade henne att det var jag som hade fel, att jag var arrogant och att min stolthet förhindrade mig från att se detta, och att jag skulle be om ursäkt.

Det jag inte förstod, och det jag envist vägrade att acceptera, var det faktum att min missionär och hennes vänner var fångade inuti ett socialt fantasisystem som gjorde det kliniskt omöjligt för henne och dem att kritiskt överväga någonting som helst utanför hennes/deras särskilda ramverk. Motsvarande, från mitt utsidesperspektiv, så framstod deras attityder som förryckta, och jag kände att jag inte kunde be om ursäkt för att "försöka väcka upp dem". I en artikel i Asia Times den 8 juli 2004 förklarar den kanadensiske psykologen Dr Daniel Burston att det sociala fantasisystemet blir en källa till lindring och trygghet för en person som är en del av det genom att det formar ett känslomässigt stöd-nätverk som ger sina medlemmar en felaktig känsla av legitimitet. Trots att systemet mänskligt att döma är [min översättning] "i grundläggande konflikt med våra grundläggande existentiella och mänskliga behov" [eng.: "fundamentally at odds with our basic existential and human needs"]. Trots att systemet mänskligt att döma BORDE skapa inre konflikt. Men det gör inte det. Istället delar medlemmarna av systemet samma rationalisering och får den på så sätt att framstå som 'realistisk' för medlemmar av en sådan grupp. Vilket skapar det känslomässiga stödnätverket som redan nämnts. [Källa: "U.S.: Patriotic Pride and Fear", Ritt Goldstein, Asia Times, Tue July 8, 2004, http://truthout.org/docs_04/071504I.shtml]

Jag har nu analyserat vår interaktion. Det min missionär gjorde när jag först varnade henne var:

1. Hon kände att det jag kommunicerade stred mot det ramverk genom vilket hon fungerade - alltså i strid med det sociala fantasisystem hon tillhörde.
2. Hon kontaktade sitt "känslomässiga stöd-nätverk". Och en medlem av hennes "känslomässiga stöd-nätverk", själv djupt indoktrinerad i huvudådern av amerikanska konservativa fantasisystem genom diverse super-konservativa webbsiter, tillhandahöll de övriga medlemmarna av nätverket med de försäkringar de behövde att de hade rätt och att jag hade fel.
3. Min missionär kände sig bekräftad i hennes ursprungliga känsla av kognitiv dissonans som hon hänförde till [min översättning] ``Dina brev har varit fyllda med ond avsikt och jag har känt det till det innersta av min själ från första början.'' [eng.: ``Your letters have been filled with ill intent and I have felt it to the core of my soul from the first.''] (Tue, 2 Dec 2003 07:56:15)
4. Hon talade om detta för mig, efter att i samma brev ha informerat mig att [min översättning] ``de tankar, idéer och information som du har vräkt ut i mängder är förvirrad, felinformerad, högeligen förolämpande. Du avslöjades i detta och det; kan jag förstå är svårt att erkänna.'' [eng.: ``the thoughts, ideas and information you have spewed out in volumes are confused, misinformed, highly insulting. You got called on it and that; I can understand it hard to face.'']

Här avslutar jag exemplet på misslyckad kommunikation med min missionär och hennes "känslomässiga stöd-nätverk", vilket resulterade i misslyckad vänskap. <[Jag måste erkänna att jag fortfarande bara har de vänskapligaste känslor för denna person. Det är inte hennes fel att hon hamnat i den situation hon hamnat i. En uppväxt i religiös fundamentalism (inte mormonerna i hennes fall) är inte den bästa grund för att bli en självständigt tänkande individ. Jag hoppas kunna träffas i någon de-briefing efter detta liv, och kunna skratta gott åt alltihop. :)]> Men det är bara ett exempel bland många på misslyckad kommunikation. Jag har rutinemässigt blivit jämförd med Djävulen, för mina ansträngningar. Jag antar att jag erbjuder "förbjuden frukt av kunskap".... Hur annars kunde jag bli jämförd med Djävulen? ;) Eller kanske det är på grund av min hängivenhet. När jag missförstods så brukade jag tänka att det berodde på bristfällig kommunikationsförmåga, och försöka på ett annat sätt.

Mina misslyckade kommunikationsförsök har även jämförts med anti-mormon-litteratur. Den kognitiva dissonans denna (och liknande sammanstötningar med andra SDH människor) i sin tur skapade i mig själv var det som till sist ledde till att jag vaknade upp från ett annat socialt fantasisystem - det som är SDH kyrkan! Jag "intellektualiserade" mig ut ur kyrkan, som de säger i SDH-kyrkans känslomässiga stödnätverk. Själv säger jag att denna kognitiva dissonans är det som till sist fick mig att omvärdera så kallad anti-mormon-litteratur.

Eftersom om min egen välunderbyggda information jämfördes med "anti-material", kanske i så fall en del av "anti-materialet" också kunde vara välunderbyggt. Och i vilket fall så visste jag nu helt säkert att jag inte kunde lita på andra heligas omdöme. <[Faktiskt har jag samma person att tacka för att visa mig såväl in i, som ut ur mormonkyrkan. Vilket har skänkt mig ganska unika insikter och erfarenheter.]>

I april, då det olagliga kriget redan pågick, försökte SDH profeten gå någon slags lingång i hans kommentarer om kriget, men han lyckades kommunicera att det "var rättfärdigt" eftersom det var till för att försvara Förenta Staterna, vilket var en propagandalögn. Han lyckades också kommunicera (mest mellan raderna) abdikation av personligt omdöme och ansvar samt ringaktning för medborgerliga friheter. Min stavs-president i den efterföljande vår-stavskonferensen varnade i starka ord mot att kritisera kyrkans ledare och mot att ägna tid på världen. Snarare borde vi oroa oss över vår egen omvändelse. Det stod klart att "profeten" inte hade en aning om vad som pågick bakom kulisserna. Men om han ändå hade det, så bedrog han oss i så fall och stödde krigsbrott.

Jag behandlades ofta som om jag var en avfälling av andra "Heliga" på Internet. Däremot hade jag inga svårigheter med mina prästadömsledare och jag fungerade väl i mitt kall som församlingens verkställande sekreterare. Och jag utförde mitt hemläro och tempelarbete. Jag hade fortfarande ingen aning om att jag var på väg ut, även om andras bristande tro på min uppriktighet sårade mig djupt. Jag följde mitt samvetes påbud och vad jag kände mig andligt inspirerad att göra, vilket jag fick lida för från "andra Heliga". Praktiskt taget alla medlemmar från Förenta Staterna hade enbart förakt och avvisande att ge mig för mitt samvetsgranna engagemang i fredsrorelsen. Nedlåtande ord när jag återgav hur jag kände Anden när jag gick i en fredlig manifestation i min hemstad med alla sorters människor, många som likt jag själv aldrig förr hade gjort en sådan sak. Följande det enda möjliga budet från mitt samvete förlöjligades av andra Heliga. Smärtan, smärtan. Men jag var villig att utstå varje prövning för Herren. Ingen människa kunde slita bort mig från Evangeliet och Kyrkan.

Men självklart oroade det mig att SDH:a vägrade att tänka och till och med tillsades att inte göra det, av ledare. Och det oroade mig att "profeten" hade visat stöd för - eller åtminstone hade uppfattats att stödja - ett olagligt krig och berövandet av medborgerliga rättigheter.

Tid passerade. Det var december 2003. In i mitt medvetande flöt nu även en referens till en konflikt mellan kyrkans historiker och andliga ledare. Detta från en bok jag läste 1990, när jag köpte den i Deseret Books i Provo, eller om det var i Salt Lake City. Boken var [min översättning] "Salamander: Historien om de mormonska förfalskningsmorden" [eng. "Salamander: The Story of the Mormon Forgery Murders"] av Linda Sillitoe och Allen Roberts. Jag har den ännu. Hursomhelst, Anden (eller mitt undermedvetna) uppmärksammade mig angående något jag hade läst 14 år tidigare. Google hjälpte mig snart att finna [min översättning] "Lojal historia" [eller "Trofast historia"] [eng. "Faithful History"] redigerad av George D. Smith. Jag beställde den och läste den.

Nu visste jag att SDH:s ledare inte ville att vi skulle känna till sanningen om SDH:s ursprung. Och att jag inte kunde begränsa mig till SDH-sanktionerade källor om jag någonsin skulle kunna gå till botten med detta. Jag beställde en bunt andra böcker, och började grundligt att studera Mormonismen med hjälp av Internet.

Och resten av historien beskrivs väl i vår familjs utträdesbesked till SDH kyrkan.

Jag har sett välsignelser i mitt eget liv från kyrkan, men också motsatsen. Och i den slutgiltiga analysen, så är avigsidorna större än fördelarna. Jag tycker särskilt att det är ett mycket stort problem att kyrkan uppmuntrar oss att tolerera abdikation av personligt omdöme och ansvar samt ringaktning för medborgerliga friheter. Jag har också insett att kyrkan inte är framgångsrik i att leda sina följare till större medkänsla, ansvar, visdom och glädje. En svensk vän förklarade att en prestations-religion inte kan leda till större kärlek mellan medlemmar utan nödvändigtvis leder till konkurrens, avundsjuka och skvallor. En auktoritativ religion, fortsatte hon att förklara, kan endast leda till svaga själv och osäkra individer. Risker är överhängande, sa hon, att

medlemmarna blir främlingar inför sig själva och hycklare inför andra. Det finns undantag, men dessa individer skulle troligen kunnat lyfta sig själva i vilket som helst annat sammanhang eller organisation som helst. Se på Nelson Mandela efter årtionden i fängelse! Kyrkan är överbeskyddande och kontrollerande. Detta hjälper inte människor att växa. Kort sagt, jag anser inte att kyrkan är "God", när man vägt för och emot. Och jag vet att dess ursprung inte är vad det officiellt presenteras vara. Ändå finns där mycket som är både gott och sant, och jag plockar och behåller vad jag vill ha, och förkastar resten.

Vår familjs utträdesbesked från SDH-kyrkan följer på de följande sidorna.

<[Detta dokument skrevs ursprungligen både på engelska och svenska. Jag har nedan helt enkelt ersatt den engelska versionen med den ursprungliga svenska.]>

Utträdesbeskedet

Datum: 15 mars 2004

<[Namnen och adresserna till biskop och stavspresident samt listan på medlemmarna i min familj har här tagits bort som förberedelse för större spridning av texten.]>

Ang: Uppsägning av medlemskap i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Kära vänner, för ni är våra vänner. Vi känner oss av omständigheter som vi berör längre ned i detta brev moraliskt och etiskt förpliktigade att fatta detta oerhört svåra och smärtsamma beslut. Det är inte med glädje vi skriver detta brev och tar detta beslut, men vi är helt övertygade om att det är det enda rättfärdiga beslut vi kan ta.

Detta brev utgör våra formella utträden från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och dessa utträden gäller omedelbart. Vi upphäver härmed våra medgivanden till att behandlas som medlemmar av kyrkan och vi upphäver våra medgivanden till att vara föremål för kyrkans regler, förfaringsätt och disciplinära åtgärder. Då vi inte längre är medlemmar av kyrkan är vi heller inte underkastade eller föremål för uteslutning eller några liknande förfaranden i kyrkans domstolar. Därför begär vi att ni tillsänder oss officiell skriftlig underrättelse att ingen av oss har uteslutits eller berövats likställigheten i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, men att vi inte längre är medlemmar av sagda kyrka av vår egen fria vilja och val, och att det enda skälet för att våra namn borttagits från medlemsuppteckningarna är vår egen begäran.

Vi har gett denna sak avsevärd eftertanke. Vi förstår vad ni anser om allvaret i och konsekvenserna av vår handling. Vi känner till att kyrkans handbok säger att vårt utträde "annullerar dopets och konfirmationens effekter, tar tillbaka prästadömet hos en manlig medlem och återtar tempelvälsignelser". Vi förstår också att någon av oss kan bli "återmottagen till kyrkan genom dop endast efter en grundlig intervju". (Citat i egen översättning från 1999 Church Handbook of Instructions.)

Våra uppsägningar skall behandlas omedelbart, utan några betänketider. Försök att avråda oss är meningslösa. Vi kommer inte att ändra uppfattning.

Vi begär en enkel administrativ åtgärd i enlighet med vår lagliga rätt att utöva frihet från religion såsom definierat i Svensk lag 1998:1593 "om trossamfund" utfärdad den 26 november 1998, paragraf 3 §, som anger att "Ingen är skyldig att tillhöra något trossamfund. Ett avtal eller löfte som strider mot denna bestämmelse är ogiltigt." Detta är exakt samma rättigheter som ges till Amerikaner genom den konstitutionella rätten att praktisera frihet från religion. Vi har exakt samma lagskydd, i detta avseende. Vi förväntar oss därför att detta ärende hanteras omedelbart och med full konfidentialitet. Om våra vänner, familj eller grannar får kunskap om

vårt uttråde genom någon annan än oss själva så kommer vi att betrakta detta som ett intrång i vårt privatliv och vi kommer att överväga juridiska åtgärder mot kyrkan. Likadant om kyrkan inspirerar till eller påbörjar rykten om något slags disciplinära åtgärder mot någon som helst av oss. Kom ihåg att vi inte längre är medlemmar.

BAKGRUND

Först vill vi säga att det smärtar oss att behöva uttrycka oss så hårt och juridiskt till våra vänner som vi gör ovan, men vi ser det som en nödvändig försiktighetsåtgärd i ljuset av många andra före detta medlemmars erfarenheter av kyrkans disciplinära åtgärder. Det är alltså från vår sida en ren försiktighetsåtgärd, och vi har ännu inte på något sätt själva upplevt något negativt i vår egen relation med er eller med kyrkan, och självfallet tror vi egentligen inte heller att vi skulle behöva vänta oss sådant från våra vänner, men vi vågar bara inte chansa. Andra medlemmar har haft de bästa vänskapliga förhållanden med såväl sin stavspresident som biskop och ibland även med någon eller några generalauktoriteter, och ändå råkat illa ut. Vi tar alltså inga chanser.

Vänner, för ni är verkligen våra vänner. Vi älskar alla syskon i kyrkan. Vi är alla Vår Himmelske Faders barn. Och vi älskar er alla. I vår egen församling har vi endast de bästa relationer till alla medlemmar, och vi vill särskilt understryka vilken underbar församling det är. Vi har alltid haft en särskild kärlek och känt en särskild värme till just Hägerstens Församling. Det finns en särskilt underbar familjär kärlek där, som inte kan förnekas.

Denna stora kärlek vi känner och får gör detta beslut än smärtsammare, men alldeles nödvändigt. Ingen av oss har genom synd gjort oss ovärdiga templet. Den enda "synd" vi har begått är att vi har börjat tänka självständigt. Det var Leif som först började tänka, men för ett antal veckor sedan upptäckte också Ylva de omständigheter som Leif uppdagat. Senare har hela familjen diskuterat dessa.

Det självständiga tänkandet började för Leif med insikten att kyrkans ledare har gjort det till en dygd för oss att inget veta, inget höra och inget förstå av ondskans politiska processer i världen. Kyrkans andlige ledare hade i april 2003 talat i förklenande ordalag om dem som protesterar mot krig och mot de politiska ledarna, samtidigt som hans hemland brutit mot allt vad internationell lag heter och dessutom avskaffat grundläggande mänskliga och medborgerliga rättigheter i strid med internationell lag. Och den 21 april 2003 varnade vår stavspresident oss alla i vår stav i mycket starka ordalag för att kritisera kyrkans ledare, och sa att de aldrig kommer att leda oss fel. Vår stavspresident sade även att vi inte ska lägga så mycket tid på världen utan oroa oss mer för vår egen omvändelse.

Senare jämförde Leifs missionär, som vi alltid hållit kontakten med, Leifs varningar med Anti-mormonlitteratur och Leif med Satan själv som förleder Eva med kunskap. Bakgrunden var att Leif bl.a. hade pekat på en Human Rights Watch rapport om de svåra människorättsbrott framför allt vissa amerikanska förband regelmässigt utför, då den tidigare missionären har mycket kontakter i den amerikanska militären. Leif hade påpekat att ingen Amerikan har skyldighet att lyda olagliga order. Att som amerikansk soldat har man t.o.m. amerikansk lag som skydd om man vägrar att lyda en order om att t.ex. döda en oskyldig familj. Även många andra medlemmar reagerade oerhört kraftigt och sade i princip upp bekantskapen, när Leif varnade för oerhörda människorättsbrott utförda av den regim de själva uppfattade som det godas försvarare på jorden. Det ska erkännas att Leif kände en oerhörd frustration över att ingen förstod vad som egentligen hände och händer. Och uttryckte denna frustration. Men aldrig liknade han någon medlem vid Djävulen eller något som någon medlem skrev vid anti-Mormon litteratur.

I slutet av förra året, 2003, bestämmer sig Leif för att han måste gå till botten med varifrån ett sådant oerhört känsloladdat motstånd mot sanningsägande även bland många Svenska Sista Dagars Heliga kommer från. En mycket gammal uppgift letar sig upp till hans medvetande, något han läst i en fotnot 14 år tidigare. Något om en konflikt mellan kyrkans andliga ledare och dess historiker.

På det politiska planet har Leif lärt sig att se rakt igenom propaganda. Han blir äcklad varje gång han ser den. Han ser vad den gör med människors sinnen. Den stänger av intelligens, den gör att människor inte ser det

onda. Tänk på Hitler-Tyskland. Och nu upptäcker han att kyrkan själv tillämpar en ännu hårdare propaganda. 1985 förklarade Dallin H. Oaks på ett kyrkans utbildningsseminarium att balans är att ge båda sidornas versioner och att detta varken är kyrkans eller anti-Mormon litteraturens uppgift. Ingendera har något ansvar att presentera båda sidorna av saken, sa han. Boyd K. Packer hade redan 1981 på kyrkans utbildningsseminarium sagt att kyrkan inte är neutral, att kyrkan är ensidig. Och redan 1976 förklarade han privat för en historiker på kyrkans universitet att han har svårt för historiker eftersom sanningen är så viktig för dem. Han sa att sanningen inte är upplyftande utan att den förstör. Och att historiker bara borde berätta den delen av sanningen som är inspirerande och upplyftande.

Eftersom kyrkans propaganda vill hindra oss från att upptäcka hela sanningen kände Leif att han själv måste göra en förnyad undersökning av kyrkans grundläggande historia. Och med insikt om att kyrkan manipulerar och döljer obehaglig information måste med nödvändighet en sådan undersökning företas med källor även helt utanför kyrkans och dess apologeters kontroll. Leif har i många år varit medlem av FARMS; Foundation for Ancient Research and Mormon Studies som nu finns på BYU. Genom dess skrifter har Leif redan en grundlig kunskap om hur kyrkan och dess apologeter försvarar kyrkans ståndpunkter. Men eftersom han inte läst kyrkans kritikers synpunkter sedan 1992 så har han egentligen väldigt liten förståelse för varför somliga ståndpunkter överhuvudtaget måste försvaras. Denna förståelse infinner sig snart i överflöd. Tillsammans med insikten att FARMS och andras försvar är för tunt. Håller inte.

Leif upptäcker också att kyrkan kan vara väldigt okänslig. Kanske särskilt gäller detta Apostlar. Lavina Fielding Anderson, som själv blev utesluten för att hon skrev om dessa andliga övergrepp från kyrkans sida, driver Mormon Alliance, vars syfte är att identifiera och dokumentera andliga övergrepp i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, för att stödja helande och avslut för dem som utsatts, samt att bygga ett mer känsligt ledarskap i kyrkan och att stärka medlemmar i kyrkan i att delta med större äkthet i Mormonism samt att skapa en mer hälsosam religiös gemenskap. På nätet har Leif tagit del av ett stort antal Case Reports om andliga övergrepp inom kyrkan, som ofta, väldigt ofta, involverat Apostlar. Det är tydligen också ganska vanligt att sexuella övergrepp i kyrkan döljs och skyls över, och att man skyller på offren. [<http://mormonalliance.org/SiteMap.htm>] Det finns till och med uttalanden i generalkonferens om att offren också kan ha del i skulden. Och att det är bäst att bara glömma och gå vidare. Det har till och med förekommit att sexuella övergrepp i en generalauktoritets familj har dolts och skylts över.

1992 skrev Leif ett varmt försvar för sitt andliga vittnesbörd oavsett världsliga bevis i sin dagbok.

2004 kände Leif till sist att han inte längre måste försvara tron mot sanningen, utan han kände istället som J. Reuben Clark, medlem av första presidentskapet, som en gång sa att ``Om vi har sanningen så kan den inte skadas av undersökning. Om vi inte har sanningen, så borde den skadas."''

Leif släppte till sist sitt dogmatiskt krampaktiga grepp om att tolka allting efter en given mall. Och han började ett mycket omfattande studium, som resulterat i tusentals utskrivna sidor text i ett halvt dussin tjocka pärmar och ett flertal viktiga böcker beställda och lästa. Böcker som inte censurerats av kyrkan. Böcker av professionella historiker. Böcker med källor som inte godkänts av kyrkan. Genom Äldsterna Ezra Taft Benson och Boyd K. Packer stängde nämligen kyrkan sina arkiv för öppen forskning från juni 1986, och efter det blev det nödvändigt att ge kyrkan rätt att fritt censurera i det man tänkt publicera, för att få fortsatt tillgång till arkiven. Lyckligtvis hade ett litet antal historiker hunnit göra omfattande forskning i arkiven före detta datum, och har kunnat publicera ocensurerade verkliga historieböcker, trots kyrkans censur. Dessutom finns det historiska källor helt utanför kyrkans kontroll. Och har man väl släppt tanken på att allt måste vara godkänt av kyrkan för att man ska våga ta del av det, så är det ju fritt fram att ta del av kunskapens frukt på gott och ont.

I alla dessa intensiva studier kom Ylva underfund med vad det var Leif studerade. Hon hade inte reagerat tidigare för Leifs politiska intresse hade på liknande sätt genererat stora mängder papper, etc.

Leif gjorde därför en muntlig genomgång av vad han hittills kommit fram till. Tillsammans fortsatte Leif och Ylva de intensiva studierna. Efter ytterligare några veckor av dessa studier stod det fullständigt klart för oss att

kyrkan inte är vad den utger sig för att vara. Att kyrkan dels inte bara står för det som är gott. Och dels att kyrkans tidiga ledare varit allt annat än moraliskt oantastliga, med "spiritual wives" som var gifta med andra män, med äktenskap med minderåriga barn, o.s.v., o.s.v.. Och det var inte fråga om platonisk kärlek. Man kan ta reda på en del av detaljerna på FamilySearch, om man öppnar sina skyggglappar. Inte allt finns där, vissa äktenskap hölls hemliga. Men det finns oberoende historiker som skrivit o censurerat om detta ämne. Lögn och bedrägeri sattes dessutom i system i kyrkan för att dölja förhållanden som inte tålde dagens ljus. Vilket för övrigt fortsatte under tiden mellan det första och andra polygami-manifestet, då kyrkans ledare i hemlighet fortsatte att viga polygamt, och ljög om det offentligt. Om detta anser vi med Dallin H. Oaks på senaste generalkonferensen (oktober 2003) att ``Vissa kulturer överser med lögn, stölder och andra oärliga sedvänjor. Men alla former av oärlighet - vare sig för att blidka, rädda ansiktet eller tillvinna sig något - står i direkt strid mot evangeliets bud och dess kultur. Gud är en sanningens Gud, och Gud ändrar sig inte. Det är vi som måste ändra oss. Och det blir en stor förändring för alla dem vars traditioner får dem att tro att de kan ljuga lite, luras lite eller delta i bedrägeri närhelst det ger personliga fördelar och troligtvis inte kommer att upptäckas."

Men allt som hittills är uppräknat är mänskliga brister och svagheter -- inklusive alla de rasister som varit ledare för kyrkan från Brigham Young till Ezra Taft Benson. Vi skulle till och med kunna svälja att kyrkans ledare uppenbarligen saknar någon särskild andlig urskilningsförmåga utöver vad människor i allmänhet har.

Vad som till sist gör det moraliskt och etiskt omöjligt att stanna kvar är de ladgårdsdörrstora hålen i kyrkans historiska sanningsanspråk för sin teologi samtidigt som det regelbundet predikas från generalkonferenspulpeter att det är syndigt att tänka själv (*man syndar då genom stolthet, ex. Ezra Taft Benson, ``Beware of Pride'', 1 april 1989, där vi får veta att vi är fiender till Gud när vi hävdar vår egen uppfattningsförmåga mot kyrkans ledares, vilket därefter har upprepats i många olika sammanhang*). Med David O. McKay hävdar vi att [övers. anm.: Det svenska originalet innehåller här ett citat på engelska, som i min översättning blir:] ``Vårt är ansvaret ... att proklamera sanningen att varje individ är ett Guds barn och viktig i hans ögon; att han har rätt till tankefrihet, yttrandefrihet, mötesfrihet; att han har rätt att dyrka Gud enligt hans samvetes bjudande. I denna positiva proklamation, underförstår vi att organisationer eller kyrkor som berövar individen dessa medfödda rättigheter inte befinner sig i harmoni med Guds vilja eller med hans uppenbarade ord. [124:e Årliga konferensen, s. 24.]" [eng.: ``Ours is the responsibility ... to proclaim the truth that each individual is a child of God and important in his sight; that he is entitled to freedom of thought, freedom of speech, freedom of assembly; that he has the right to worship God according to the dictates of his conscience. In this positive declaration, we imply that organizations or churches which deprive the individual of these inherent rights are not in harmony with God's will nor with his revealed word" [124th Annual Conference, p. 24.]] <[David O. McKay var mormonkyrkans med rätta nog mest älskade ledare (1951-04-09 - 1970-01-18), och en man jag alltid kommer att ha den största respekt inför även om han dog långt innan jag blev medlem.]> Men genom att vilja ta upp problematiska ämnen till diskussion med andra Sista Dagars Heliga betraktas man i dag som en bråkmakare, och riskerar disciplinära straff och uteslutning. En hel del före detta Sista Dagars Heliga vittnar om detta. Vi har själv sedan kort tid kontakt med några av dem, en kontakt som vi försiktigtvis hållit hemlig eftersom det är ännu en sak som kyrkan vill förbjuda (se punkt 7 i intervjufrågor för tempelrekommendationer; "Stöder du, har du samröre med eller sympatiserar du med någon grupp eller person som lär eller utövar lärdomar som strider mot det som godkänts av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga?"). Och slutligen så har vår stavspresident varnat alla i vår stav i mycket starka ordalag för att kritisera kyrkans ledare.

Vi kan inte vara med i en organisation som medvetet ljugar, och medvetet vilseleder sina medlemmar, om vi inte tillåts hävda en avvikande uppfattning utan att riskera andlig förföljelse och disciplinära åtgärder. Kyrkans ledare vet åtminstone sedan den 4 januari 1922, då B. H. Roberts presenterade en detaljerad summering av textuella och historiska problem med Mormons Bok inför ett kombinerat möte med första presidentskapet, apostlarna och de sjuttios presidenter, att det finns allvarliga invändningar mot Mormons Boks historicitet. Även om man kanske senare har förträngt detta. (1992 utgavs dessa manuskript och mera som B. H. Roberts "Studies of the Book of Mormon", se också <http://mormonstudies.com/>.) Man vet även att det finns alldeles för många olika sinsemellan motsägelsefulla versioner av Första Synen (*detaljerad förklaring: <http://irr.org/mit/fvision.html>*). Man vet att de vetenskapliga bevisen inte direkt talar för att Joseph Smith hade någon särskild gåva att översätta när det gällde t.ex. Abrahams bok (video: <http://bookofabraham.info/> och bok:

<http://irr.org/mit/Book-of-Abraham-page.html>). Smith gick också i en fälla i det att han "översatte" de så kallade Kinderhook plåtarna. Lurendrejarna påstod hela tiden att det var fejk, men Joseph Smith och kyrkan påstod i 130 år att det var verkliga gamla plåtar, tills plåtarna bevisades vara från 1800-talet. Då påstod man istället att Joseph Smiths skrivare misstagit sig (*detaljerad förklaring: <http://irr.org/mit/kinderhook-plates.html>*). Slutligen ägnar man sig åt att skönmåla Joseph Smith's karaktär, utan att öppet redovisa såväl hans sexuella promiskuitet (se ex. <http://irr.org/mit/enigma.html>), som hans planer på världsherravälde och landsförräderi (se ex. <http://signaturebooks.com/hier1.htm>).

Ett konkret exempel på information kyrkan medvetet vilseleder oss medlemmar om: Med Lavina Fielding Andersons ord, redaktör för the Journal of Mormon History, [övers. anm.: Det svenska originalet innehåller här ett citat på engelska, som i min översättning blir:] ``biografen [av Newell och Avery] om Emma Hale Smith var djupt oroande för mig genom den dokumentation den tillhandahöll angående Joseph Smith och månggiftets ursprung . . . Låt mig vara konkret. Jag var chockerad och äcklad över att upptäcka att Joseph Smith äktade en fjortonårig flicka, helt fullbordade det äktenskapet, och dolde det för Emma. Min föreställning av en "profet" hade inte utrymme för denna typ av beteende. Jag kunde inte komma i närheten av att finna heliga motiv för sådant beteende ("*Lustgården planterad av Gud: Utforskanden mot en mognande tro, i Sunstone, oktober 1990, 26-27*")." [eng.: ``the [Newell and Avery] biography of Emma Hale Smith was deeply disturbing to me for the documentation it provided about Joseph Smith and the origins of polygamy . . . Let me be specific. I was shocked and disgusted to discover that Joseph Smith married a fourteen-year-old girl, fully consummated that marriage, and concealed it from Emma. My image of "prophet" did not accommodate this kind of behavior. I could not begin to find holy motives for such behavior ("*The Garden God Hath Planted: Explorations Toward a Maturing Faith, in Sunstone, October 1990, 26-27*")."]

Exemplet är dessutom intressant såtillvida att de ovan uppräknade namnen i stort sett är en lista på uteslutna medlemmar. Man kan inte säga eller skriva sanningen om kyrkans historia utan att riskera disciplinära åtgärder.

Nu vill vi att ni förstår att vi trots allt har kvar våra andliga vittnesbörd. Vi förnekar heller ingenting av dessa vittnesbörd. Vi har känt och känner fortfarande alla de där känslorna. Kyrkan har varit till mycket stor välsignelse i våra liv, och vi känner stor tacksamhet. Men ett andligt vittnesbörd om de andliga sanningarna i evangeliet -- och dessa andliga sanningar är till stora delar sanna eftersom Joseph Smith hade mycket inspiration från Gud och andra inspirerade män när han satte ihop evangelium i sin egen tappning -- ett andligt vittnesbörd om alla dessa sanningar kan inte ta bort den verkligheten att kyrkans ledare är hycklare när de å ena sidan säger från pulpeten att ``alla former av oärlighet - vare sig för att blidka, rädda ansiktet eller tillvinna sig något - står i direkt strid mot evangeliets bud och dess kultur", men å andra sidan lär ut att kyrkan inte har något ansvar att ge en balanserad bild av sig själv, och genom hot och skrämselfpropaganda skrämmer medlemmar till lydnad och tystnad.

Vi kan inte i uppriktighet ha våra namn associerade med något som helst samfund med denna moralsyn. Inte ens om det så skulle vara Gud själv som predikar detta budskap om hyckleri o.s.v.. En redan gift kvinna som ratade Joseph Smiths frieri lär ha sagt till profeten att hon hellre ville vara en kysk kvinna i helvetet än en hora i celestialet härlighet. Vi vill hellre i så fall få en teletial härlighet med uppriktiga och hederliga människor än en eventuell celestialet härlighet med hycklare och lögnare.

Vi har haft en hemafton och flera samtal med våra barn Jared och Josefine där vi på ett enkelt sätt har berättat om några av kyrkans lögnar och hur den inte vill att vi ska få veta sanningen.

Vi sörjer alla oerhört detta att kyrkan inte var vad vi trodde den var, det vi försökt trofast sträva "intill änden" för. Det är ett oerhört tungt sorgearbete. Vi förstår också att detta kommer att resultera i ett stort sorgearbete för många fler mycket fina människor. Och kanske ilska och hårda känslor. Mer dogmatiska personer kommer säkert att bestämma sig för att vi var dåliga människor innerst inne, och att vi egentligen aldrig hade något vittnesbörd. De har förstås fel, men det är inget någon kan göra något åt. Några kommer att inbillda sig att vi egentligen var syndare eller innerst inne ville synda. De har också fel. Vi vill inget hellre än att kyrkan ska vara sann och att den ska vara god i alla avseenden. Men när väl Pandoras ask öppnats, kan den inte

stängas igen. När man väl tagit ställning till bevisen utan mentala skyggglappar, så går det inte att vända tillbaka igen utan att själv bli hycklare. Vi känner att vi inte kan göra det, oavsett all kärlek vi känner till medlemmarna i församlingen och alla andra syskon i kyrkan.

Därför är vi inte längre medlemmar i kyrkan.

Med all kärlek,

<[Individuellt signerat av alla utom den yngste familjemedlemmen, som heller inte hunnit döpas då detta i mormonkyrkan sker först vid åtta års ålder.]>

Ovanstående signaturer har bevittnats och vidimeras härmed av oss, de undertecknade:

<[Två vittnen bevittnade våra underskrifter.]>

En Engelskspråkig version av detta brev har sänts till:

Greg Dodge, Supervisor, Confidential Records Section
Member and Statistical Records Division
Thirteenth Floor
50 East North Temple Street
Salt Lake City, Utah 84150-3684
United States of America
+1 801-240-2053

Leif Erlingsson

Tullinge

2004-07-19, översatt och kommenterad 2008-12-20

[PDF "printout"](#)

Se även

- "[Varför jag gick ur mormonkyrkan](#)", Leif Erlingsson, 2008-12-10, redigerad 2008-12-20.
 - <http://andligt.lege.net/>
 - <http://mormon.lege.net/lamna/>
 - <http://mormon.lege.net/forum/viewtopic.php?p=26#26>
 - <http://blog.lege.net/>
 - <http://leiferlingsson.wordpress.com/>
 - <http://leif.lege.net/>
-